

- 3) Nem ellentétes az EK 43. cikkel és az EK 56. cikkel valamely tagállam azon szabályozása, amely előírja, hogy a külföldről származó osztlékban részesülő belföldi illetőségű társaság által a külföldön megfizetett adó után igénybe vehető minden kedvezmény csökkenti a társasági adó összegét, amelybe beszámíthatja az előlegként megfizetett társasági adót.

Az EK 43. cikkel ellentétes valamely tagállam azon szabályozása, amely lehetővé teszi a belföldi illetőségű társaság számára, hogy átruhazza a belföldi illetőségű leányvállalatai részére az előlegként megfizetett társasági adó azon összegét, amelyet az előbbi társaság nem tudott beszámítani az adott üzleti évben vagy a korábbi, illetve a későbbi üzleti években fizetendő társasági adóba annak érdekében, hogy e leányvállalatok beszámíthassák azt a társaságiadó-kötelezettségükbe, ezzel szemben nem teszi lehetővé a belföldi illetőségű társaság számára, hogy átruhazza ezen összeget a külföldi illetőségű leányvállalatai számára abban az esetben, ha az általuk ezen tagállamban elért nyereség ott adóköteles.

- 4) Ellentétes az EK 43. cikkel és az EK 56. cikkel valamely tagállam azon szabályozása, amely mentesíti a társaságiadó-előleg fizetése alól azon belföldi illetőségű társaságokat, amelyek a részükre juttatott belföldről származó osztlékból eredő osztléket fizetnek a saját részvényeseik számára, míg biztosítja azon belföldi illetőségű társaságok számára, amelyek a részükre juttatott külföldről származó osztlékből eredő osztléket fizetnek a saját részvényeseik számára, hogy olyan rendszert válasszanak, amely lehetővé teszi számukra, hogy visszaigényeljék az előlegként megfizetett társasági adót, azonban egyfelől arra kötelezi e társaságokat, hogy előlegként fizessék meg ezen adót és azt követően kérjék annak visszatérítését, másfelől nem biztosít adójóváírást a részvényeseik számára, jóllehet azok a belföldi illetőségű társaság által a belföldről származó osztlék alapján fizetett osztlék esetén arra jogosultak lettek volna.
- 5) Az EK 57. cikk (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha valamely tagállam 1993. december 31-e előtt olyan szabályozást fogadott el, amely a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőke mozgásnak az EK 56. cikkében tiltott korlátozását valósítja meg, és ezen időpontot követően olyan intézkedéseket hoz, amelyek – miközben szintén korlátozzák a tőke mozgását – lényegüket tekintve megegyeznek a korábbi nemzeti szabályozással, vagy amelyek pusztán a korábbi szabályozásban szereplő közösségi szabadságok és jogok gyakorlása előtti akadályok csökkentésére vagy felszámolására irányulnak, nem ellentétes az EK 56. cikkel ezen utóbbi intézkedéseknek a harmadik országokra történő alkalmazása abban az esetben, ha azok a közvetlen befektetéssel – az ingatlanbefektetéseket is beleértve –, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacokra történő bevezetésével összefüggő tőke mozgásokra vonatkoznak. E tekintetben nem lehet közvetlen befektetésnek tekinteni a társasági részesedések olyan megszerzését, amely nem irányul a részvényes és ezen társaság közötti tartós és közvetlen gazdasági kapcsolat létrehozására vagy fenntartására, és nem teszi lehetővé a részvényes számára, hogy ténylegesen részt vegyen a társaság irányításában vagy ellenőrzésében.
- 6) Közösségi szabályozás hiányában az egyes tagállamok belső jogrendjének a feladata, hogy kijelölje a hatáskörrel rendelkező bíróságokat, és meghatározza azon jogok védelmének biztosítását szolgáló keresetek eljárási szabályait, amelyek a közösségi jogból erednek a jogalanyok számára, ideértve a jogsérelmet szenvedett fél által a nemzeti bíróságok előtt indított keresetek minősítését. E szabályoknak azonban biztosítaniuk kell, hogy a jogalanyok olyan hatékony jogorvoslattal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi a számukra, hogy kérhessék a jogosulatlanul kivetett adó, és az e tagállam részére fizetett vagy az általa ezen adóval közvetlen össze-

függésben levont összegek visszatérítését. Azon egyéb károkat illetően, amelyek a személyt a közösségi jognak a tagállamnak felróható megsértése miatt érték, a tagállam a C-46/93 és C-48/93. sz., Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben 1996. március 5-én hozott ítélet 51. pontjában rögzített feltételek mellett köteles megtéríteni a magánszemélyeknek okozott károkat, anélkül hogy ez kizárná a tagállamnak a nemzeti jog alapján kevésbé szigorú feltételek mellett fennálló felelősségét.

(¹) HL C 6., 2005.1.8.

A Bíróság (második tanács) 2006. november 23-i ítélete – az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-486/04. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Egyes projektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata – A hulladékok hasznosítása – Hulladékokból származó tüzelőanyagok és biomassza égetés útján villamos energiát előállító létesítmény Massafában (Taranto) – 75/442/EGK irányelv és 85/337/EGK irányelv)

(2006/C 331/09)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. van Beek meghatalmazotti minőségben, A. Capobianco és F. Louis ügyvédek)

Alperes: Olasz Köztársaság (képviselők: I. M. Braguglia meghatalmazotti minőségben, M. Fiorilli és G. Fiengo ügyvédek)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – A 97/11/EGK tanácsi irányelv (HL L 73., 5. o.) által módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.) 2. cikke (1) bekezdésének, valamint 4. cikke (1), (2) és (3) bekezdéseinek megsértése – Hulladékból származó tüzelőanyag és biomassza elégetése által elektromos energia előállítására szolgáló létesítmény Massafában (Taranto)

Rendelkező rész

- 1) – Az Olasz Köztársaság – mivel mentesítette a környezeti hatásvizsgálat alól a Massafában elhelyezkedő, napi 100 tonnát meghaladó kapacitással rendelkező, hulladékból származó tüzelőanyagok és biomassza égetése útján villamos energiát előállító létesítményt, amely az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv I. melléklete 10. pontjának hatálya alá tartozik,

– mivel elfogadta az „iránymutatási és koordinációs okmány, amely módosítja és kiegészíti a környezeti hatásvizsgálatra vonatkozó rendelkezésekről szóló, 1994. február 22-i 146. sz. törvény 40. cikkének (1) bekezdését végrehajtó korábbi iránymutatási és koordinációs okmányt” című, a minisztertanács elnöke 1999. szeptember 3-i rendelete 3. cikkének (1) bekezdését, amely módosítja „a környezeti hatásvizsgálati eljárásról szóló, 1994. február 22-i 146. sz. törvény 40. cikke (1) bekezdésének végrehajtására hozott iránymutatási és koordinációs okmány” című 1996. április 12-i köztársasági elnöki rendelet A. mellékletének i) és l) pontját, amely a 97/11 irányelvvel módosított 85/337 irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó, napi 100 tonnát meghaladó kapacitással rendelkező veszélyes és nem veszélyes hulladékok hasznosítására szolgáló projektek esetében lehetővé teszi, hogy mentesüljenek az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében és 4. cikkének (1) bekezdésében előírt környezeti hatásvizsgálati eljárás alól, és

– mivel elfogadta a minisztertanács elnöke 1999. szeptember 3-i rendelete 3. cikkének (1) bekezdését, amely annak meghatározása céljából, hogy a 97/11 irányelvvel módosított, 85/337 irányelv II. mellékletének hatálya alá tartozó projekt esetében végezni kell-e környezeti hatásvizsgálatot, nem megfelelő kritériumot határoz meg, mivel az említett vizsgálatból kizárhat olyan projekteket, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a környezetre,

nem teljesítette az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből és 4. cikkének (1), (2) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) Az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 31., 2005.2.5.

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. november 23-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Staatssecretaris van Financiën kontra B. F. Joustra

(C-5/05. sz. ügy) (¹)

(Adórendeletek – Jogszabályok harmonizálása – 92/12/EGK irányelv – Jövedéki adó – Bor – 7-10. cikk – A jövedéki adó felszámítására jogosult tagállam meghatározása – Magánszemély beszerzése saját maga és más magánszemélyek számára saját felhasználás céljából – Fuvarozóval történő szállítás valamely másik tagállamba – A rendeltetési hely szerinti tagállamban alkalmazott eljárás)

(2006/C 331/10)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatssecretaris van Financiën

Alperes: B. F. Joustra

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hoge Raad der Nederlanden – A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv (HL L 76. 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.) 7., 8. és 9. cikkének értelmezése – Az egyik tagállamban másik tagállam állampolgára által nem nyereségszerzés céljából beszerzett és fuvarozóval e másik tagállamba szállított bor – Az első tagállamban megfizetett jövedéki adó

Rendelkező rész

Az 1992. december 14-i 92/108/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a nem üzletszerűen és nem nyereségszerzés céljából eljáró magánszemély, mint az alapügyben is, az egyik tagállamban saját maga és más magánszemélyek számára saját felhasználás céljából e tagállamban szabad forgalomba bocsátott jövedéki terméket szerez be, és azt a saját nevében egy másik tagállamban letelepedett fuvarozóval e másik tagállamba szállíttatja, nem az irányelv 8. cikke, hanem annak 7. cikke alkalmazandó, úgyhogy a jövedéki adókat ebben a tagállamban is ki kell vetni. Ilyen esetben az említett irányelv 7. cikkének (6) bekezdése szerint az első tagállamban megfizetett jövedéki adó visszatérítésére ezen irányelv 22. cikkének (3) bekezdése alapján kerül sor.

(¹) HL C 69., 2005.3.19.

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. november 30-i ítélete – az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-32/05. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – Környezet – A 2000/60/EK irányelv – Az átiteltető intézkedések közlésének elmulasztása – Nemzeti keretszabályozás elfogadásának kötelezettsége – Hiány – Hiányos átitetés, illetve a 2. cikk, a 7. cikk (2) bekezdése és a 14. cikk átitetésének elmulasztása)

(2006/C 331/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és J. Hottiaux, meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselők: S. Schreiner, meghatalmazott és P. Kinsch ügyvéd)